

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 4761/2022

09.03.2023. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђурђа Нешковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова - Служба за борбу против организованог криминала, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3967/21 од 11.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3967/21 од 11.02.2022. године и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3967/21 од 11.02.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 1145/20 од 25.05.2021. године у другом и трећем ставу изреке тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена на исплату накнаде штете због неисплаћене увећане зараде у периоду од 01.09.2013. године до 31.10.2020. године, у укупном износу од 7.049.520,14 динара са законском затезном каматом на појединачно наведене новчане износе почев од означених датума па до исплате, као и да у корист тужиоца на означене новчане износе уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Фонду за пензијско и инвалидско осигурање по стопи на дан уплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у четвртном ставу изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 1145/20 од 25.05.2021. године тако што је одлучено да ће свака странка сносити своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженој трошкове другостепеног поступка у износу од 33.000,00 динара у року од осам дана од дана пријема пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужена је дала одговор на ревизију и предложила да се иста одбије.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 403. став 2. тачка 2. и чланом 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је тужиочева ревизија основана.

Према до сада утврђеном чињеничном стању, тужилац је решењем од 17.04.2008. године са радног места на пословима ... у Полицијској станици „...“, са 01.05.2008. године премештен на послове ... у Одељењу за сузбијање организованог криминала. Од 01.06.2012. године тужилац је распоређен на послове

Тужбом заснованом на Закону о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела (у даљем тексту: Закон) и Уредби о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала (у даљем тексту: Уредба), тужилац потражује неисплаћени део зараде у висини одређеној у складу са налазом вештака од 21.05.2019. године и допунским налазом од 09.02.2021. године.

Првостепени суд је, применом чланова 10. и 18. Закона и одредбе члана 2. Уредбе, усвојио тужбени захтев и досудио тужиоцу тражено новчано потраживање у висини разлике између исплаћене и припадајуће двоструке плате у утуженом периоду, утврђене вештачењем.

Другостепени суд је, налазећи да су означене одредбе Закона и подзаконског акта погрешно примењене, преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев. По становишту тог суда, правилна примена материјалног права у овом спору подразумева да се припадајућа двострука плата тужиоца у спорном периоду одређује у односу на његову плату из априла 2008. године, пре премештаја у Службу за борбу против организованог криминала. Како је тужиоцу у сваком месецу спорног периода исплаћивана плата која је била већа од двоструког износа плате исплаћене у априлу 2008. године, другостепени суд је закључио да његово новчано потраживање у овом спору није основано.

По становишту ревизијског суда, основано се тужиочевом ревизијом указује на погрешну примену материјалног права, које је имало за последицу и непотпуно утврђено чињенично стање.

На запослене који су пре ступања на рад у Службу за борбу против организованог криминала били радно ангажовани у Министарству унутрашњих послова примењује се одредба члана 18. став 1. Закона. Према тој одредби, лица која обављају послове и задатке у државним органима и посебним организационим јединицама из тог закона имају право на плату која не може бити већа од двоструког износа плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима и задацима у Тужилаштву за организовани криминал, Вишем суду у Београду, Апелационом суду у Београду, Министарству надлежном за унутрашње послове и Окружном затвору у Београду. Из граматичког тумачења ове одредбе произилази да свако увећање основне месечне плате на ранијем радном месту тужиоца последично доводи до увећања двоструког износа његове основне плате у организационој јединици за борбу против организованог криминала. Одредба члана 2. Уредбе, донете у спровођењу закона није усклађена са чланом 18. став 1. Закона, због чега се у овим споровима непосредно примењује законско решење.

Следствено изложеном, није правилан став другостепеног суда да се висина двоструке плате тужиоца у смислу члана 18. став 1. Закона и члана 2. Уредбе утврђује на основу последње плате која је тужиоцу исплаћена пре упућивања - премештаја у организациону јединицу за борбу против организованог криминала, без узимања у обзир свих увећања основне плате запосленог на претходном тужиоцевом радном месту.

Из тог разлога, побијана другостепена пресуда је морала бити укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновни поступак.

У поновном поступку другостепени суд ће оценити правилност првостепене пресуде којом је усвојен тужбени захтев у висини утврђеној вештачењем. При том ће са посебном пажњом размотрити налазе вештака и њихову усклађеност са чланом 18. став 1. Закона, чијом применом се утврђује постојање евентуалне разлике између исплаћене до двоструке плате, односно да ли је приликом вештачења и утврђивања постојања ове разлике утврђено колико износи основна плата тужиоца на његовом претходном радном месту у сваком месецу спорног периода и тај износ упоређен са исплаћеним износима како би се могло закључити да ли постоји разлика коју тужилац потражује.

Укинута је и одлука о трошковима поступка јер зависи од исхода спора.

Са свега наведеног, на основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић